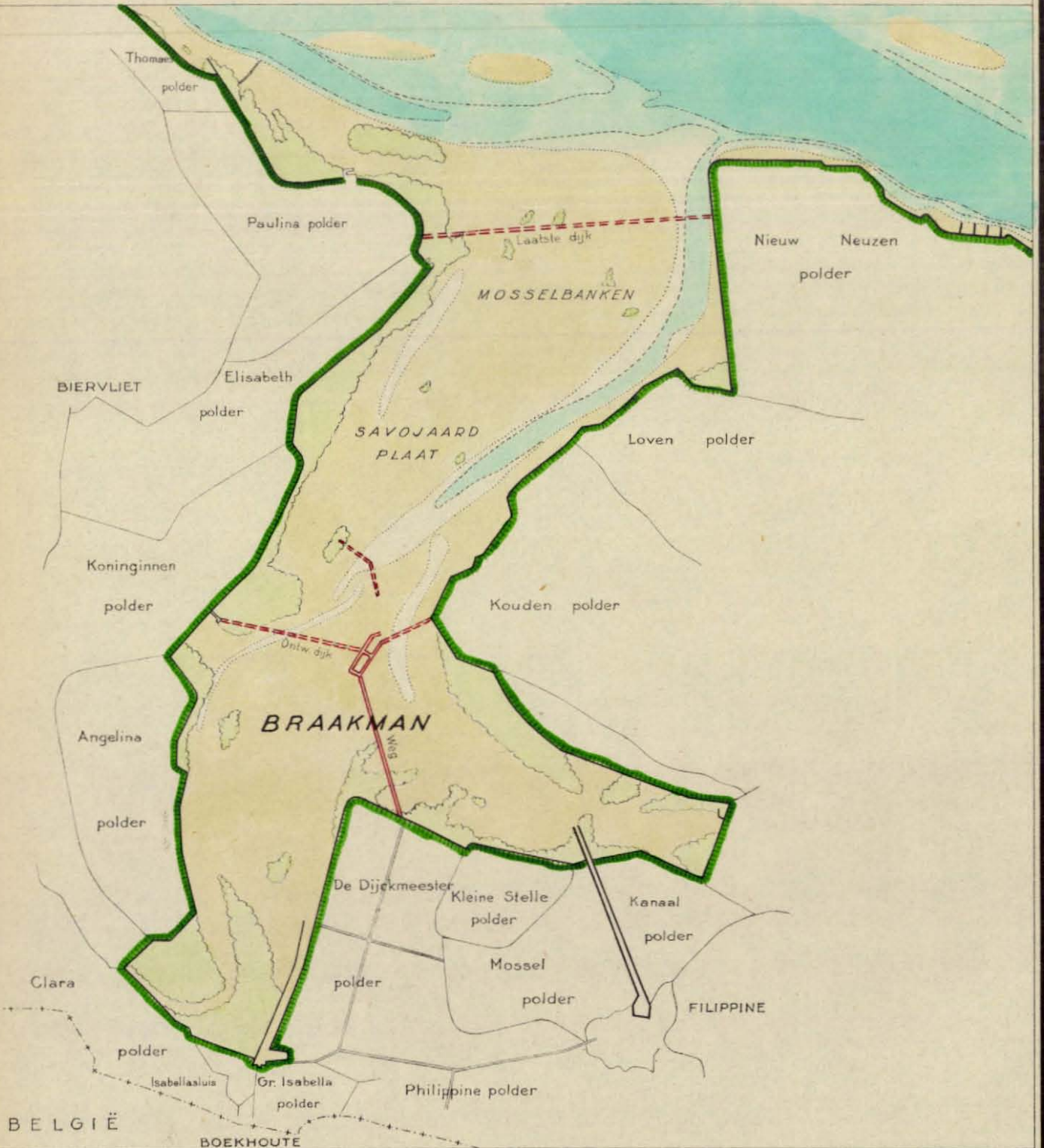

ONTWORPEN VISSCHERSHAVEN IN BRAAKMAN

RAPPORT : Alg. 126.R 177.

Ir P.T. Hoolsema. Waterstaatkundige toestand van de Braakman en daarmede samenhangende vraagstukken.

Terneuzen 1943. 29 blz. 10 bijlagen.

Het Domeinbestuur, dat volgens schr. het materieel beheer over het gebied van de Braakman voert (de door de Wet aangewezen instantie is waterstaat), heeft getracht zich een voorstelling te maken van de toekomstige ontwikkeling van die oude zeearm. Er zijn de laatste 76 jaren 2010 ha land binnengedijkt of $26\frac{1}{2}$ ha per jaar. Na 1919 echter niets meer. Het kanaal benoorden de Isabella-sluis zal thans verlengd moeten worden met dammen. Hieromtrent is advies van prof. Thijsse gevraagd. Deze deelde mede, dat z.i. het nieuwe kanaal divergerend gemaakt moet worden tot de dubbele breedte bij de mond. Met deze vorm wordt beoogd een langzamer snelheid van het water in die mond en als gevolg daarvan minder zandtoevoer. (Dit lijkt op het eerste gezicht nogal academisch en zelfs onjuist. Die brede mond zal zelfs sterk aanslibben.)

Schrijver oppert een geheel ander plan. Het plan van Domeinen is weinig aantrekkelijk, omdat het kanaal zal uitmonden op een plaats, waar de getijgeul nogzeker ondiep en smal is. Bij LW ligt de bodem daar droog. Om 1 m diepte bij LW te hebben, moeten de dammen over tenminste 1000 m verlengd worden. Het kanaal wordt dan 5 km lang. De verlenging kost dan ongeveer f 1.000.000.-

Schrijver stelt voor het maken van een buitenhaven en een weg daaraan. Later kan een dijk het gehele zuidelijke deel van de Braakman afsluiten, waarbij de haven aan deze dijk komt te liggen, die dan tevens een goede verbindingsweg van West- naar Oost-Zeeuws Vlaanderen zal leveren. De bestaande kleine haventjes van Philippine en Isabellasluis worden dus verlaten. De aard en omvang van de visserij en scheepvaart van deze haventjes, alsmede die van Boekhoute in België worden nagegaan. Te Philippine behoren 18, te Isabellasluis 14 scheepjes thuis. Voor zover kon worden nagegaan heeft Nederland geen enkele contractuele verplichting tot het instandhouden van deze haventjes. Slechts is tot wederopzegging aan de Boekhouter (Belgische) vissers toegestaan gebruik te mogen maken van de haven bij Isabellasluis en hun opbrengst van daar naar België te vervoeren.

Schrijver stelt voor de kwestie reeds thans definitief op te lossen door de vissers te verplaatsen naar Terneuzen. De Braakman kan dan worden bedijkt zonder hinder te ondervinden van deze kleine belangen. Het plan van een verplaatsing der haven tot bij de toekomstige dijk lijkt hem echter beter, omdat het minder ingrijpt in de plaatselijke belangen van Philippine, Isabellasluis en Boekhoute.

(Opmerking: Er is hiervoor uiteraard overleg met België nodig, daar de Boekhouter vissers er bij betrokken zijn. Er zou een tussenweg zijn te kiezen door het kanaalverlengingsplan wel uit te voeren tot de plaats die Ir Hoolsema nodig acht, doch hier een sluisje met buitenhaventje te maken. De hinderlijke grote aanslibbing in het 5 km lange kanaal is men den kwijt en de landwinning kan voorlopig rustig voortgang vinden. v.V.)